

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Første Afdeling)

2. april 2019*

»Personalesag – kontraktansatte – kontrakt på ubestemt tid – artikel 47, litra c), nr. i), i ansættelsesvilkårene – opsigelse med varsel – opsigelsesgrunde – brud på tillidsforhold – tjenestens interesse – åbenbart urigtigt skøn – omsorgspligt – princippet om god forvaltning – artikel 30 og 41 i chartret om grundlæggende rettigheder – processuelt stridsspørgsmål – offentliggørelse på internettet af dokumenter indgivet til sagsakterne i sagen ved Retten – vedtægtens artikel 17«

I sag T-492/17,

Stephan Fleig, tidligere kontraktansat ved Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), Berlin (Tyskland), ved advokat H. Tettenborn,

sagsøger,

mod

Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) ved S. Marquardt, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

angående et søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annulation af den afgørelse af 19. september 2016, hvorved direktøren for afdelingen »Menneskelige ressourcer« i Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) i dennes egenskab af ansættelsesmyndighed opsagde sagsøgerens ansættelseskontrakt med virkning fra den 19. juni 2017, dels om erstatning for den skade, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af denne afgørelse

har

RETTEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, I. Pelikánová, og dommerne P. Nihoul og J. Svingenssen (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig S. Bukšek Tomac,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 4. december 2018,

afsagt følgende

* Processprog: tysk.

Dom¹

[udelades]

Retlige bemærkninger

[udelades]

Om offentliggørelsen på internettet af visse dokumenter, som allerede er indgivet til sagsakterne for Retten

- 138 Ved en skrivelse af 30. oktober 2017 meddelte sagsøgeren Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, at han havde til hensigt at offentliggøre et vist antal dokumenter, som vedrørte ham, på internettet, nemlig samtlige de bilag, der var vedlagt den i denne doms præmis 87 ovenfor nævnte klage og de deri nævnte ansøgninger, samt bilagene til den i præmis 24 ovenfor nævnte stævning for EU-Personaleretten. Denne oplysning blev præsenteret som fremlagt i henhold til vedtægtens artikel 17a, stk. 2, første afsnit.
- 139 Efter en e-mail fra EU-Udenrigstjenesten til sagsøgerens advokat som reaktion på denne første skrivelse fremsendte sagsøgeren en anden skrivelse til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik den 13. november 2017, hvorved han gjorde gældende, at de omhandlede dokumenter allerede var blevet offentliggjort i 2013, for så vidt som de var blevet overgivet til en ikke nærmere angivet organisation og til »otte forskellige personer«, herunder hans mor. Denne offentliggørelse var lovlig, idet sagsøgeren havde anmodet om tilladelse dertil den 27. marts 2013, og idet EU-Udenrigstjenesten ikke havde modsat sig denne offentliggørelse. Disse dokumenter blev offentliggjort på sagsøgerens internetside af personer, der står i forbindelse med sagsøgerens mor.
- 140 Ved to skrivelser af 17. og af 24. november 2017 meddelte EU-Udenrigstjenesten bl.a. sagsøgeren, at offentliggørelsen af visse dokumenter, som han havde fremlagt som bilag til stævningen i nærværende sag, udgjorde en overtrædelse af princippet om fortrolighed vedrørende en verserende retssag.
- 141 Efter at EU-Udenrigstjenestens skrivelse af 4. december 2017, hvorved Retten blev oplyst om de faktiske omstændigheder, der er nævnt i præmis 138 og 139 ovenfor, og om offentliggørelsen af forskellige dokumenter i mellemtiden, var blevet meddelt sagsøgeren, fremsatte han bemærkninger herom i replikken (jf. præmis 34 ovenfor).
- 142 Sagsøgeren har gjort gældende, at den omhandlede offentliggørelse ikke er retsstridig. Han har således gentaget, at de omhandlede dokumenter allerede var blevet retmæssigt offentliggjort, idet den anmodning, han havde indgivet desangående den 27. marts 2013, stiltiende var blevet godkendt af EU-Udenrigstjenesten i mangel på indsigelse fra denne inden for den frist på 30 dage, der er fastsat i vedtægtens artikel 17a, stk. 2, andet afsnit. Derfor kan den omstændighed, at disse dokumenter er blevet fremlagt i forbindelse med en senere retssag, ikke tillægge dem en fortrolig karakter, som de havde mistet.
- 143 EU-Udenrigstjenesten har bestridt, at sagsøgerens argumenter er begrundede.
- 144 Sagsøgeren har medgivet, at dokumenter, som han har fremlagt i forbindelse med nærværende sag, er blevet offentliggjort på internettet, nemlig visse dokumenter, som var vedlagt som bilag til de to ansøgninger i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1, som blev indgivet den 20. og den 24. marts

1 – Der gengives kun de præmisser i nærværende dom, som Retten finder det relevant at offentliggøre.

2013, registreret under henholdsvis nr. D/227/13 og nr. D/233/13, hvilken sidstnævnte vedrører begivenheder forbundet med behandlingen af hans lægejournal. Selv om han har anført, at denne offentliggørelse ikke blev foretaget af ham selv, men af ikke-identificerede personer, til hvem hans mor havde videregivet de omhandlede dokumenter, selv om den fandt sted på hans egen internetside, har han medgivet, at det var via hans mellemmand, at disse dokumenter blev fjernet fra den sfære af streng fortrolighed, som de oprindeligt var begrænset til. Han har imidlertid gjort gældende, at denne videregivelse var retmæssig og udgjorde en offentliggørelse af disse dokumenter.

- 145 Det bemærkes, at vedtægtens artikel 17 og 17a har forskellige formål, som sagsøgeren sammenblander. Artikel 17 vedrører således det forbud mod at afsløre ikke-offentliggjorte oplysninger af enhver art, hvad enten de er registreret på et medium eller ej, som enhver tjenestemand eller ansat er undergivet med hensyn til oplysninger, som vedkommende har fået kendskab til i forbindelse med udøvelsen af sit arbejde, medmindre der forudgående er givet tilladelse dertil. Dette forbud består efter ansættelsesforholdets ophør. Artikel 17a vedrører offentliggørelsen af et dokument vedrørende bl.a. et arbejde, et studie eller meningstilkendegivelser, der vedrører Unionens aktiviteter. En sådan offentliggørelse er genstand for en særlig beskyttelse vedrørende retten til frit at ytre sig med de forbehold, der er fastsat i denne artikel, og som vedrører overholdelse af principperne om loyalitet og upartiskhed, den anseelse, som er forbundet med funktionen, og forbuddet med at afsløre oplysninger, som vedkommende har fået kendskab til i forbindelse med udøvelsen af funktionen, og som er underlagt en særlig godkendelsesprocedure, hvor et manglende svar inden for en frist på 30 dage gælder som en stiltiende godkendelse.
- 146 I den foreliggende sag vedrørte den ansøgning om godkendelse, som sagsøgeren har henvist til, dvs. den skrivelse, som han den 27. marts 2013 tilstillede EU-Udenrigstjenesten, selv om den henviser til vedtægtens artikel 17a, i virkeligheden ifølge såvel dens udtrykkelige ordlyd som dens indhold afsløringen af oplysninger, som er reguleret ved vedtægtens artikel 17. Derfor indebærer den manglende meddelelse af en afgørelse inden for en frist på 30 dage, i modsætning til hvad sagsøgeren har gjort gældende, ikke et stiltiende afkald på indvendinger. Denne ansøgning om tilladelse er således reguleret ved vedtægtens artikel 90, stk. 1, således at myndigheden havde en frist på fire måneder til at træffe en beslutning, og således at en manglende beslutning skal anses for en stiltiende afvisning.
- 147 Det fremgår af sagsakterne, at EU-Udenrigstjenesten svarede på sagsøgerens ansøgning ved skrivelse af 5. maj 2013, dvs. inden for den frist på fire måneder, der er fastsat i vedtægtens artikel 90, stk. 1. I denne skrivelse, som indledes med en kort beskrivelse af anvendelsesområdet for vedtægtens artikel 17a, giver EU-Udenrigstjenesten blot tilladelse til videregivelse af de omhandlede dokumenter med henblik på at give sagsøgeren mulighed for at opnå bistand i forbindelse med hans lægejournal. Henset til princippet om fortrolighed, som er en del af vedtægtens artikel 17, skal denne tilladelse fortolkes strengt. I sammenhæng med sagsøgerens ansøgning og det svar, han blev givet, er enhver afsløring af de omhandlede dokumenter, som ikke er strengt knyttet til personlig bistand til sagsøgeren på det sociale, medicinske, psykologiske eller juridiske plan i forbindelse med hans lægejournal, følgelig udelukket. I tvivlstilfælde påhviler det sagsøgeren at opnå en bekræftelse hos EU-Udenrigstjenesten på, at en påtænkt afsløring er omfattet af den begrænsede tilladelse, som han blev givet. Dette gælder så meget desto mere, som denne tilladelse blev ledsaget af en bemærkning om sagsøgerens forpligtelser i henhold til vedtægten, navnlig pligten til at afstå fra enhver afsløring af oplysninger opnået i forbindelse med udøvelsen af hans funktion uden tilladelse og overholdelsen af principperne om loyalitet og upartiskhed.
- 148 Det følger af foregående betragtninger, at sagsøgeren på ingen måde gyldigt kan begrunde offentliggørelsen på internettet af alle eller dele af de dokumenter, der er omfattet af hans ansøgning af 27. marts 2013, med henvisning til denne ansøgning og behandlingen deraf.
- 149 Sagsøgeren kan heller ikke med føje argumentere for, at der var givet tilladelse til videregivelse af disse dokumenter til kvalificerede personer med henblik på at yde ham personlig bistand, som beskrevet i præmis 147 ovenfor, til støtte for, at disse dokumenter var blevet offentliggjort før indledningen af

den nærværende sag, og at deres fremlæggelse i løbet af denne sag grundet denne omstændighed ikke er omfattet af pligten til ikke-offentliggørelse, som omfatter dokumenter og skrivelser, der er del af en retslig procedure.

- 150 Endelig kan sagsøgeren ikke med føje gøre gældende, at offentliggørelsen af de omhandlede dokumenter blev foretaget af hans mor eller personer, der stod i forbindelse med hende. Ud over at det er lidet troværdigt, at offentliggørelsen af de omhandlede dokumenter på sagsøgerens egen internetside skete ved tredjepersoners indgriben, i det mindste uden hans samtykke, udgør videregivelsen af disse dokumenter til hans mor en overtrædelse af vilkårene for den tilladelse, som han var blevet indrømmet. Derudover gælder det, at selv hvis en tjenestemand eller ansat retmæssigt videregiver et fortroligt dokument til en tredjemand i overensstemmelse med en tilladelse til videregivelse, påhviler det ham at sikre sig, at denne person selv overholder vilkårene for denne tilladelse. Følgelig gælder det, at selv hvis det antages, at selve offentliggørelsen fandt sted uden sagsøgerens samtykke, bør han alligevel anses for ved sin tilsidesættelse af grænserne for den tilladelse til videregivelse, som han blev indrømmet, objektivt at have skabt risikoen for denne offentliggørelse og for at være involveret i denne (jf. i denne retning kendelse af 16.3.2016, *One of Us m.fl. mod Kommissionen*, T-561/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:173, præmis 58 og 59).
- 151 Det bemærkes, at der er tale om et hensigtsløst processuelt skridt, når en part offentliggør procesdokumenter over for tredjeparter, og disse dokumenter ikke overdrages med henblik på at føre denne parts sag (jf. dom af 14.11.2012, *Nexans France og Nexans mod Kommissionen*, T-135/09, EU:T:2012:596, præmis 108 og den deri nævnte retspraksis). Dette er a fortiori tilfældet, når disse dokumenter offentliggøres, således som det er tilfældet i den foreliggende sag.
- 152 Der bør tages hensyn til dette misbrug af proceduren ved fordelingen af sagsomkostningerne, fordi dette forhold har nødvendiggjort en konkret meddelelse og yderligere bemærkninger (jf. i denne retning dom af 17.6.1998, *Svenska Journalistförbundet mod Rådet*, T-174/95, EU:T:1998:127, præmis 139).
- 153 Følgelig bør sagsomkostningerne forbundet med dette procesmisbrug pålægges sagsøgeren.

Sagsomkostninger

- 154 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det i overensstemmelse med EU-Udenrigstjenestens påstand pålægges denne at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med den i præmis 138-153 nævnte formalitetsindsigelse.

På grundlag af disse præmisser
udtaler og bestemmer

RET TEN (Første Afdeling):

- 1) **Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) frifindes.**
- 2) **Stephan Fleig betaler sagens omkostninger.**

Pelikánová

Nihoul

Svenningsen

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 2. april 2019.

Underskrifter